

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
21 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-365/03 P(R),

Industrias Químicas del Vallés SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajinaan asianajajat C. Fernández Vicién ja J. Sabater Marotias,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansa yhteisön tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-158/03 R, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 5.8.2003 antaman määräyksen (Kok. 2003, s. II-3041),

ja jossa vastapuolena ja muuna asianosaisena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään B. Doherty ja S. Pardo Quintillán, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

TUOMARI, JOKA HOITAA VÄLITOIMISTA PÄÄTTÄVÄN
TUOMARIN TEHTÄVIÄ,

joka toimii yhteisöjen tuomioistuimen presidentin sijaisena yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan toisen kohdan mukaan, jota työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan valitusmenettelyssä,

julkisasiamies: A. Tizzano,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Industrias Químicas de Vallés SA (jäljempänä IQV) on yhteisöjen tuomioistuimeen 25.8.2003 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toisen kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-153/03 R, Industrias Químicas del Vallés vastaan komissio, 5.8.2003 antamaan määräykseen (Kok. 2003, s. II-3041; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla hylättiin metallaksoylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 2 päivänä toukokuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/308/EY (EYVL L 113, s. 8; jäljempänä riidanalainen päätös) täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.

- 2 Komissio on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimeen 16.9.2003 jättämässään kirjelmässä kirjalliset huomautuksensa.

- 3 Koska osapuolten kirjalliset huomautukset ja oikeudenkäyntiasiakirjat sisältävät kaikki tiedot, joita tarvitaan ratkaisun antamiseksi käsiteltävänä olevassa valitusmenettelyssä, osapuolten ei tarvitse antaa suullisia selvityksiä.

- 4 Oikeudenkäyntiasiaa koskevat oikeussäännöt ja täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on kuvailtu valituksenalaisen määräyksen 1—16 kohdassa, johon viitataan. Sovellettaviin säädöksiin kuuluu kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) ja kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annettu komission asetus (ETY) N:o 3600/92 (EYVL L 366, s. 10).

- 5 Oikeudenkäyntiasiaa koskevat tosiseikat ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käyty oikeudenkäyntimenettely välitoimimenettely mukaan lukien on kuvailtu valituksenalaisen määräyksen 17—41 kohdassa, johon viitataan.

Valituksenalainen määräys

- 6 Välitoimista päättävä tuomari katsoi valituksenalaisen määräyksen 59—76 kohdassa, että hakemuksen kohteena oleva täytäntöönpanon lykkääminen on IQV:n kannalta kiireellinen. Välitoimista päättävä tuomari katsoi, että

IQV:lle aiheutuu ilman täytäntöönpanon lykkäämistä todennäköisesti vakava ja korjaamaton vahinko siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä edellytetään, että sellaisten kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 3.11.2003, jotka sisältävät metalaksysyiliä ja joita IQV markkinoi. Jos täytäntöönpanoa ei lykätä, IQV:n on vaikea tarjota asiakkailleen korvaavia tuotteita lyhyellä aikavälillä, mistä sille saattaa aiheutua korvaamattomia markkinaosuuksien menetyksiä, ottaen huomioon kyseessä olevilla markkinoilla vallitsevat kilpailuolosuhteet.

- 7 Välitoimista päättävä tuomari totesi valituksenalaisen määräyksen 84—101 kohdassa myös, että tiettyjen IQV:n esittämien tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevien kanneperusteiden perusteella voitiin katsoa, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen määrääminen ilmeisesti on perusteltua (*fumus boni juris*). Välitoimista päättävä tuomari piti painavana IQV:n esittämää kanneperustetta, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu muun muassa sen vuoksi, että komissio ei antanut IQV:lle riittävästi aikaa asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 3 kohdassa määritellyn täydellisen asiakirja-aineiston toimittamiseksi, jotta metalaksysyilistä olisi voitu suorittaa täydellinen tieteellinen arviointi. Riidanalaisen päätöksen perusteluista ei nimittäin saatu tietää, oliko komissio keskeyttänyt metalaksysyilin arviointimenettelyn sen vuoksi, että tätä menettelyä ei enää voitu saattaa päätökseen oikeudellisesti sitovassa määräajassa vai sen vuoksi, että kyseessä oli pelkästään hallinnollinen valinta (valituksenalaisen määräyksen 95 kohta). Välitoimista päättävä tuomari katsoi myös, että vaikka lähtökohtaisesti ei ollut osoitettu, että komission olisi pitänyt tehdä kyseiseen asetukseen muutoksia jatkaakseen metalaksysyilin arviointia varten tarpeellisten tutkimusten esittämiseksi säädettyä määräaikaa, tähän seikkaan liittyi kuitenkin vaikeita periaatekysymyksiä, jotka edellyttävät perusteellista tutkimista ja joita ei voitu ratkaista välitoimimenettelyn yhteydessä (valituksenalaisen määräyksen 100 kohta). Lopuksi välitoimista päättävä tuomari totesi valituksenalaisen määräyksen 101 kohdassa seuraavaa:

”On myös otettava huomioon se seikka, että asetus N:o 3600/92 on säädös, jota sovelletaan monitahoisella tavalla, jonka merkityksellisiä säännöksiä on muutettu useaan kertaan ja jossa ei nimenomaisesti ole otettu huomioon tilannetta, johon kantaja on joutunut, toisin sanoen sitä, että asianosainen on ainoa tehoaineen sisällyttämistä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I puoltava yritys; kantaja ryhtyi kuitenkin puoltamaan tätä sisällyttämistä sen jälkeen kun toinen tuottaja,

jota asia koskee ja joka oli ainoa tuottaja, joka oli toimittanut sisällöllisesti täydellisen asiakirja-aineiston, oli luopunut kyseessä olevasta menettelystä ja kun esittelevä jäsenvaltio oli hyväksynyt tutkimusmenettelyn jatkamisen tämän asiakirja-aineiston perusteella. Näin ollen kanteeseen liittyvien kysymysten ratkaisu edellyttää tämän tilanteen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteellista arviointia, joka on suoritettava kontradiktorisen näkemystenvaihdon yhteydessä. Välimoimista päättävä tuomari katsoo siis, että kantajan esittämiä kanneperusteita ei voida välimoimimennettelyn yhteydessä hylätä ilmeisen perusteettomina.”

- 8 Välimoimista päättävä tuomari arvioi valituksenalaisen määräyksen 105—118 kohdassa esillä olleita intressejä. Ensimmäiseksi se totesi, että komissio ei väittänyt, että riidanalainen päätös olisi tehty sen vakavan uhan vuoksi, jonka metalakssyylin väitettiin aiheuttavan ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Välimoimista päättävä tuomari katsoi siis, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ei aiheutunut tällaista uhkaa (valituksenalaisen määräyksen 108 kohta). Sen sijaan välimoimista päättävä tuomari piti vähemmän huomattavana vahinkoa, joka IQV:lle aiheutuisi, jos täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus hylättäisiin ja korosti sitä, että viimeksi mainittu voisi jatkaa kyseessä olevien tuotteiden myymistä yhdeksässä valtiossa, jotka eivät kuulu yhteisöön (valituksenalaisen määräyksen 109 kohta). Seuraavaksi välimoimista päättävä tuomari katsoi, että IQV oli itse suurelta osin myötävaikuttanut sille aiheutuneen vahingon syntymiseen, koska se ei ilman objektiivista syytä ollut ryhtynyt asianmukaisiin toimenpiteisiin voidakseen toimittaa ajoissa asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 3 kohdassa määritellyn täydellisen asiakirja-aineiston. Välimoimista päättävä tuomari ei hyväksynyt ajatusta, että IQV:lle olisi voitu riidanalaisen päätöksen antamiseen johtaneen menettelyn aikana tehdä sellaisia vakuutuksia, joiden perusteella se saattoi luulla, että siltä ei edellytettäisi tällaista asiakirja-aineistoa (valituksenalaisen määräyksen 111—113 kohta). Välimoimista päättävä tuomari katsoi, että vaikka metalakssyylin sisällyttämistä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I koskevan hakemuksen esittelevä jäsenvaltio oli ilmeisestikin suurelta osin osallinen tilanteen syntymiseen sen vuoksi, että sillä ei ollut tiedossaan tiettyjä kyseisessä menettelyssä sovellettavia määräaikoja, IQV:n, joka oli tietoinen tästä puutteesta, olisi pitänyt ryhtyä toimenpiteisiin ollakseen kuitenkin valmis toimittamaan ajoissa täydellisen asiakirja-aineiston (valituksenalaisen määräyksen 114 ja 115 kohta). Välimoimista päättävä tuomari katsoi myös, että täytäntöönpanon lykkäämisen myöntäminen vaikuttaisi oleellisesti

komissiolla olevaan yleiseen intressiin, että yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti asetusta N:o 3600/92, sovellettaisiin (valituksenalaisen määräyksen 116 kohta). Lopuksi välitoimista päättävä tuomioistuin katsoi, että jos oletetaan, että IQV saattoi ilmaista tiettyjen metalaksoyiliä käyttävien yhteisön ulkopuolisten valmistajien intressejä ja että riidanalaisesta päätöksestä seuraa suoraan, että tuottajille, joita asia koskee, asetettiin kielto tuoda yhteisöön metalaksoyilillä käsiteltyjä tuotteitaan, kyseiset tuottajat saattoivat oletettavasti käyttää tämän aineen korvaavaa ainetta; välitoimista päättävä tuomioistuin katsoi näin ollen, että IQV ei ollut osoittanut mitä vahinkoa kyseisille valmistajille oli aiheutunut siitä, että niiden on käytettävä tällaista korvaavaa ainetta (valituksenalaisen määräyksen 117 kohta). Välitoimista päättävä tuomari päätteli, että esillä olleiden intressien arviointi johti siihen, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä ei myönnetty.

Asianosaisten vaatimukset

9 IQV vaatii, että

- valituksenalainen määräys kumotaan
- riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään
- toissijaisesti täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- komissio veloitetaan korvaamaan valituksesta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

10 Komissio vaatii, että

- valitus jätetään tutkimatta ja toissijaisesti, että sen todetaan olevan perusteeton

- toissijaisesti täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus hylätään

- IQV velvoitetaan korvaamaan molemmista oikeudenkäynneistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valitus

- 11 IQV esittää useita valitusperusteita valituksensa tueksi, muun muassa, että välitoimista päättävä tuomari on tehnyt oikeudellisen virheen vertaillessaan esillä olleita intressejä virheellisesti. Tältä osin se väittää, että ottaen huomioon esillä olevan asian olosuhteet, erityisesti sen seikan, että metalaksoylin arviointimenettely aloitettiin toisen sellaisen ilmoituksen tekijän osallistuessa siihen, joka luopui tästä menettelystä vasta toimitettuaan ajoissa asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun täydellisen asiakirja-aineiston, välitoimista päättävä tuomari ei voinut esillä olleiden intressien arvioinnin yhteydessä pitää IQV:n hakemukselle epäedullisena seikkana sitä, että se itse ei kyennyt toimitamaan tällaista asiakirja-aineistoa ajoissa. Tältä osin välitoimista päättävä tuomari piti tätä seikkaa liian merkityksellisenä, eikä se ottanut huomioon kolmannen osapuolen osallistumista kyseiseen menettelyyn.

- 12 On todettava, että valituksenalaisen määräyksen 101 kohdassa, joka on toistettu tämän määräyksen 7 kohdassa, välitoimista päättävä tuomari, joka päätti IQV:n esittämien perusteiden painavuudesta, ei sulkenut pois sitä, että toisen ilmoituksen tekijän luovuttua menettelystä jäljelle jäävältä ilmoituksen tekijältä ei tällaisissa olosuhteissa edellytetä täydellistä asiakirja-aineistoa tietyssä määräajassa. Näin ollen välitoimista päättävä tuomari ei voinut oikeudellista virhettä tekemättä katsoa samanaikaisesti, että se seikka, että IQV ei täyttänyt tätä edellytystä, oli sille epäedullinen esillä olevien intressien arvioinnissa.
- 13 Koska päätelmä, jonka mukaan tämän arvioinnin tulos on IQV:lle epäedullinen, ei voi perustua muille välitoimista päättävän tuomarin arvioimille seikoille ja koska valituksenalaisessa määräyksessä hakemus todetaan kiireelliseksi ja esitettyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perusteet todetaan painaviksi, tämä oikeudellinen virhe riittää (on riittävä perustelevaan) valituksenalaisen määräyksen kumoamiseksi ilman, että muita valitusperusteita on tarpeellista tutkia.
- 14 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen, jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi. Yhteisöjen tuomioistuin voi joko ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Koska asia on ratkaisukelpoinen, riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on ratkaistava.

Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus

- 15 Komissio kiistää menettelyn tässä vaiheessa vain sen, että IQV:n riidanalaisesta päätöksestä esittämät perusteet todettiin painaviksi.

- 16 Komissio korostaa aluksi, että välitoimista päättävä tuomari myönsi valituksenalaisen määräyksen 94 kohdassa, vastauksena IQV:n kanneperusteeseen, joka koski suhteellisuusperiaatteen loukkaamista, että direktiivin 91/414/ETY tarkoitus on paitsi sellaisia aineita, joihin sovelletaan 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä, koskevan täydellisen tieteellisen arvioinnin suorittaminen, myös se, että tämä arviointi suoritetaan tietyssä määräajassa. Komissio toteaa kuitenkin, että välitoimista päättävä tuomari asetti valituksenalaisen määräyksen 95 kohdassa epäilyksenalaiseksi sen, että riidanalainen päätös olisi tehty tässä tarkoituksessa, koska sen perustelut olivat epäselvät. Komissio katsoo, että perustelut eivät olleet puutteelliset ja että sillä ei joka tapauksessa voi olla vaikutusta riidanalaisen päätöksen lainmukaisuuteen, ottaen huomioon välitoimista päättävän tuomarin valituksenalaisen määräyksen 94 kohdassa tekemän yleispäätelmän.
- 17 Tämä väite on hylättävä. Vaikka direktiivissä 91/414/ETY säädetään, että niiden tehoaineiden tieteellisen arvioinnin, joihin sovelletaan sen 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä, on tapahduttava tietyssä määräajassa, laillisuusvalvontaa harjoittava tuomioistuin voi ratkaistessaan asian aineellisen kysymyksen varmistua siitä, että riidanalaisessa päätöksessä ilmoitetuista perusteluista käyvät ilmi tällaiset oikeudelliset perustelut. Ottaen huomioon kyseisen päätöksen sanamuodon ja tilanteen, jonka yhteydessä se tehtiin, ei kuitenkaan voida poissulkea sitä, että se perustui enemmän kaikkien sellaisten asiakirja-aineistojen hallinnointia koskevaan valintaan, jotka koskevat vaikuttavia aineita, joihin tätä menettelyä sovelletaan, kuin loukkaamattomiin oikeudellisiin vaatimuksiin. Tältä osin on korostettava, että alun perin säädettyä määräaikaä jatkettiin tiettyjen direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien tehoaineiden osalta, jotta niiden tarkastelu direktiivissä 91/414/ETY asetettuihin edellytyksiin nähden voitiin asianmukaisesti saattaa päätökseen. Asian laita oli näin silloin kun komissio antoi direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan pidentämisestä ja eräiden tehoaineiden sisällyttämättä jättämisestä kyseisen direktiivin liitteeseen I sekä näitä aineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2076/2002 (EYVL L 319, s. 3).
- 18 Komissio esittää seuraavaksi, että välitoimista päättävä tuomioistuin antoi vastauksen IQV:n väitteeseen, jonka mukaan komissio olisi voinut joko jakaa toisen ilmoituksen tekijän jättämän täydellisen asiakirja-aineiston kaikille jäsenvaltioille, jotta metalakssyylin arviointimenettelyä olisi voitu jatkaa viivästyksittä, tai myöntää IQV:lle kohtuullisen määräajan tällaisen asiakirja-aineiston kokoamista

varten, hyläten nämä kaksi vaihtoehtoa sillä perusteella, että komissiolla ei ole oikeudellista perustaa asettaa jäsenvaltiolle velvollisuutta jakaa kyseistä asiakirja-aineistoa ja että oli liian myöhäistä, jotta IQV saattoi koota lisätiedot, joita olisi voitu edellyttää, ottaen huomioon, että asetuksen N:o 3600/92 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti niiden olisi pitänyt olla saatavilla 25.5.2002. Komissio katsoo, että tehtyään valituksenalaisen määräyksen 98 ja 99 kohdassa olevat päätelmät, välitoimista päättävä tuomioistuim ei voinut sen 100 kohdassa tutkia viran puolesta kolmatta mahdollisuutta, eli sitä, että komissio muuttaa asetusta N:o 3600/92 jatkaakseen määräaika, joka päättyi 25.5.2002, ja katsoa, ettei ollut poissuljettua, että komission olisi pitänyt käyttää tätä ratkaisua.

- 19 Myös tämä väite on hylättävä. Toisin kuin komissio väittää, näyttää nimittäin ilmeiseltä, että välitoimista päättävä tuomari ei esittänyt seikkaa viran puolesta, vaan ainoastaan tarkasteli IQV:n esittämän väitteen, jonka mukaan komissio olisi voinut myöntää sille lisää määräaika.
- 20 Joka tapauksessa valituksenalaisen määräyksen 101 kohdassa esitetyt syyt, jotka on toistettu tämän määräyksen 7 kohdassa, ovat riittävät, jotta ei voida sulkea pois sitä, että IQV:lta ei voitu esillä olevan asian olosuhteissa vaatia tiettyjen tietojen ja täydellisen asiakirja-aineiston toimittamista sille asetetussa määräajassa. Näin ollen on osoitettu, että valitusperuste, joka koskee sitä, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu, on perusteltu.
- 21 Tiettyjen IQV:n esittämien tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevien valitusperusteiden perusteella voidaan siis katsoa, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen määrääminen ilmeisesti on perusteltua (*fumus boni juris*).
- 22 Lisäksi mikään seikka ei ilmeisestikään ole luonteeltaan sellainen, että sillä asetettaisiin kyseenalaiseksi tämän määräyksen 6 kohdassa tiivistelty kiireellisyyttä koskeva arviointi.

- 23 Lopuksi, ottaen huomioon kaikki välitoimista päättävän tuomarin ensimmäisessä oikeusasteessa huomioon ottamat seikat, jotka on tiivistelty tämän määräyksen 8 kohdassa, lukuun ottamatta toteamusta, jonka mukaan IQV myötävaikutti sille aiheutuneeseen vahinkoon, koska se ei toimittanut täydellistä asiakirja-aineistoa asetuksen N:o 3600/92 6 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa, esillä olevien intressien arviointi johtaa siihen, että haettu täytäntöönpanon lykkääminen on myönnettävä. Välitoimista päättävälle tuomarille toimitetuista seikoista ilmenee erityisesti, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ei aiheudu vakavaa uhkaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Siltä osin kuin lisäksi on kyse komissiolla olevasta yleisestä intressistä, että yhteisön lainsäädäntöä, muun muassa asetusta N:o 3600/92, sovelletaan ennen kuin pääasiassa annetaan tuomio, tälle intressille aiheutuvaa vahinkoa on pidettävä vähemmän huomattavana, koska asetuksen N:o 2076/2002 nojalla muut aineet kuin metalaksyyli, joihin myös sovelletaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä, ovat sallittuja markkinoilla 31.12.2005 saakka ilman, että niihin on sovellettu tässä direktiivissä säädettyä tieteellistä arviointia.

Näillä perusteilla

**TUOMARI, JOKA HOITAA VÄLITOIMISTA PÄÄTTÄVÄN
TUOMARIN TEHTÄVIÄ,**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-158/03 R, *Industrias Químicas del Vallés SA* vastaan komissio (Kok. 2003, s. II-3041), 5.8.2003 antama määräys kumotaan.

- 2) Metalaksysylin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 2 päivänä toukokuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/308/EY täytäntöönpanoa lykätään siihen asti, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion, jolla ratkaistaan asiassa T-158/03 nostettu pääasian kanne.

- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass

J.-P. Puissochet

kirjaaja

välitoimista päättävä tuomari, joka hoitaa presidentin tehtäviä